

מ"ת 64941/06/19 - מדינת ישראל נגד שלמה גבאי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 64941-06-19 מדינת ישראל נ' גבאי (עציר)
תיק חיצוני: 246108/2019

בפני כבוד השופט עמי קובו
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים שלמה גבאי (עציר)
ב"כ המבקשת: עו"ד הינד נבולסי
ב"כ המשיב: עו"ד ישראל קליין

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו. דיון בסוגיית הראיות לכאורה.
 2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של **ניסיון לרצח**, עבירה לפי סעיף 305(1) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); **נשיאת נשק ותחמושת**, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בחוק; **קשירת קשר לביצוע פשע**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) בחוק.
 3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, המתלוננים - א' ו' ח' הם אב ובנו המתגוררים ב----- (להלן: "**א**" ו- "**י**" או "**המתלוננים**"). בין המשיב ויוסף רחמים (להלן: "**יוסף**") לבין המתלוננים קיימת היכרות מוקדמת וקיים סכסוך שטיבו אינו ידוע. בעקבות הסכסוך גמלה בליבם של המשיב ויוסף החלטה להמית את המתלוננים והם קשרו קשר לגרום למותם. על פי תכנית הקשר, יוסף היה אמור לגרום למתלוננים לצאת מדירתם ולהובילם למקום שבו ארב להם המשיב כשהוא חמוש בנשק. במסגרת הקשר ולשם קידומו הצטיידו המשיב ויוסף באקדח חצי אוטומטי טעון בתחמושת תואמת (להלן: "**האקדח**").
- ביום 7.6.19 בשעה 4:45 שהו המתלוננים בדירתם יחד עם אשתו של א' (האב) שהיא אמו של י' (הבן). באותה עת הגיעו המשיב ויוסף לאזור דירת המתלוננים כשהם רכובים על אופנוע, ונושאים את האקדח הטעון. בהתאם לתוכנית הקשר, הגיע יוסף לשביל הסמוך לחלון מטבח הדירה כשהוא עוטה על ראשו קסדה, פניו גלויים והוא עוטה כפפות לידי. בשלב זה, המתין המשיב בסמוך לדירה, במארב ליד המדרגות סמוך לכניסה לבניין המגורים כשהוא אוחז באקדח הטעון. יוסף התקרב מספר פעמים לגדר הסמוכה לחלון המטבח של המתלוננים והשליך מספר אבנים לעבר החלון. בעקבות כך, צעק א' ל: "מישהו זורק אבנים" ושניהם יצאו בריצה מהדירה לכיוון השביל כאשר י' אוחז בלום ורץ אחרי א'.

משיצאו המתלוננים מהדירה, החל יוסף לרוץ לכיוון מקום המארב כשהמתלוננים דולקים אחריו. בעת

שהמתלוננים התקרבו למקום המארב, הגיח משם המשיב, עמד מולם כשהוא אוחז באקדח הטעון בכוונה לגרום למותם. כתוצאה מהירי נפגע י' בחזהו, וכשהוא נאנק מכאבים חזר לכיוון הדירה וא' רץ לכיוון המשיב. המשיב המשיך לירות לעבר א' ופגע ברגליו. בעקבות זאת, א' נפל ארצה בסמוך למקום המארב. לאחר שהמשיב ירה למעלה מ-7 יריות, כיוון המשיב את האקדח לעבר ראשו של א' ממרחק של 2 מ' ואמר: "תמות כבר יא בן זונה", לחץ על ההדק וניסה לירות לעברו אך לא נפלט כדור מהאקדח. בהמשך המשיב רץ לרחבה בה חנה האופנוע והצטרף ליוסף ושניהם עלו על האופנוע ונמלטו מהמקום.

כתוצאה ממעשיהם של המשיב ויוסף, נגרמו לי' פצע כניסה של הקליע, המטומה וחבורות והוא סבל משיעול דמי. י' אושפז בבית החולים ובעקבות החמרה במצבו עבר הכנסת נקז. ביום 24.6.19 י' שוחרר מבית החולים. לא' נגרמו שני פצעי ירי בירך ימין, 4 פצעים בברך ימין, שלושה בצד הקדמי של הברך ופצע רחבי מהצד האחורי של שוק עליון, שבר מרוסק עם חלקי קליע ושפשופים בברך שמאל. בעקבות פציעתו, עבר ניתוח לקיבוע השבר ובוצע קיבוע של רגל ימין בגבס. א' שוחרר מבית החולים ביום 25.6.19 וצפוי לעבור הליך שיקום ממושך.

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד ישראל קליין, למתלוננים קיימים סכסוכים רבים עם גורמים שונים. המתלונן א' בעל עבר פלילי מכביד, כשמערעור פלילי משנת 2005 בעניינו של המתלונן א' ח' עלה כבר אז כי לחובתו הרשעות רבות וריצוי עונשי מאסר כשנטען אז כי שידל קטין לדקור אדם. לטענת ב"כ המשיב, המתלוננים לא זיהו את מי שפגע בהם, מכיוון שהפוגעים היו רעולי פנים, ולאחר מעשה המתלוננים היו צריכים לבחור את מי להפליל מתוך מעגל הסכסוכים שלהם, ובחרו במשיב וביוסף. למתלוננים סכסוכים פעילים עם גורמים רבים. המשיב אדם ללא עבר פלילי, היה מדריך בצופים ושירת שירות מלא בצה"ל. קיים סכסוך עם יוסף רחמים, והיה שלב שהמשיב עבד עם יוסף במחזור של בקבוקים, ומכוח השותפות נגרמה שנאה לכל האנשים שקשורים אליו, עד למצב שא' ניסה להפריד באירוע בו הבן י' רץ עם סכין וניסה לדקור אנשים. ב"כ המשיב הפנה למזכר של השוטר גיא רוזיליו ממנו עולה שהקורבן אומר "אולי זה שלומי, לא בטוח". מהמזכרים עולה שמצפיה בסרטון ניתן ללמוד שלא ניתן להבחין בפני החשודים, וגם השוטרים שצפו במצלמות בהתרחשויות לא יכלו לראות דמויות. המתלונן א' אמר שהיו שני תוקפים, אחד גבוה ורזה, לא אתיופי, "אולי שלומי לא בטוח". מהראיות האובייקטיביות עולה שהמתלוננים לא ידעו מי פגע בהם, אלא בחרו את אחד מהסכסוכים שיש להם, וכך למעשה מחסלים אתו חשבון.

טענה נוספת הנה סתירות בעדות של המתלונן א' - בחקירה של א' ח' (מיום 9.6.19 עמ' 1 שורה 14) הוא נשאל אם יוסף והמשיב היו רעולי פנים, הוא מוסר כי הם היו עם קסדות, אך רואים חלק מהפנים ובכך הוא בטוח ב-100%. גם מהסרטים ניתן לראות שלא רואים חלק מהפנים. בחקירתו מיום 21.6.19 (עמ' 3 שורה 6) הוא מתבקש להסביר את העובדה שבעדותו הראשונה טען ששני המבצעים היו עם קסדה על הפנים, ואילו בעדותו השנייה מסר שהחשוד השני היה גלוי פנים. בתשובתו לכך ענה המתלונן ש"אף פעם לא סיפרתי ששניהם היו עם קסדה". בשלב זה של ההפללה, הוא מחליט "להוריד מהאנשים את הקסדות" כדי שיוכל לתאר מי הם. מכאן הוא לוקח את הסיפור שסיפר לעצמו ומתמודד עם עדותו המוקדמת כשלדבריו מעולם לא טען שהאנשים שפגעו בו היו עם קסדות. בעדותו ביום 21.6.19 (עמ' 2 שורה 1) הוא מספר שהוא מכיר את המשיב, שהיה

ללא קסדה.

עדות של הבן - י', מיום 8.6.19 (עמ' 2 שורה 22) כשנשאל האם הפוגעים היו עם קסדות סגורות, הוא ענה שכן. התיאורים משתנים ממצב של "אי אפשר לראות" בגלל הקסדות וכפי שרואים בסרטונים למצב של "אפשר לזהות" כיוון שאין קסדות. בעדותו של האב - א' מיום 16.6.19 (עמ' 2 שורה 16) הוא מספר שראה דרך חלון המטבח בקצה הגדר את מבטו של יוסף, אך בסרטון רואים שלא ניתן לראות דבר. אמר שהייתה לו קסדה לבנה על הראש והמשקף היה פתוח. לעומת זאת, בעדות של י' הוא אמר שהמשקף היה סגור. הסרטון מראה כאמור שהוא משקר. כן אומר א' בעדותו (עמ' 3 שורה 13) שזיהה אותו לפני הבגדים, מבנה גוף, שהוא רזה. בשלב זה כבר לא טוען שראה את פניו של יוסף רחמים. בהמשך (עמ' 1 שורה 22) המשטרה מתחילה להקשות עליו והוא נשאל אך ידע שמדובר ביוסף. בעמ' 3 שורה 12 הוא מספר שיוסף היה עם קסדה סגורה. בעדותו מיום 24.6.19 (עמ' 1 שורה 4) מספר על החלון דרכו הסתכל וראה כשאמר ש"הסדין לא היה קיים באותו הזמן, היה רק רשת". בסרטון רואים את השטיח שהם הניחו על החלון, וכך גם בעדות איש המז"פ ובתמונה של הסדין. "הזיהוי הוודאי" דרך החלון, משתנה כל הזמן. גם הבן טען שהפוגע היה עם קסדה סגורה. ניכר כי מבחינה אובייקטיבית לא ניתן היה לדעת ולזהות. מובן שמדובר בשקרים, סתירות והעדר עקביות בעדויותיהם של המתלוננים. דוגמה לכך ניתן לראות בעדות של א' מיום 21.6.19 (עמ' 2 שורה 26) אז נשאל האם דיבר עם משהו. ביום 21.6.19 (עמ' 6 שורה 11) גרסתו משתנה והוא טוען שאכן שוחחו והמשיב צעק עליו "תמות יא בן זונה". ממצב של אין דיבור למצב של דיבור לאחר שבוע וחצי. דוגמה נוספת לשקרי המתלונן ניתן לראות כשביום 21.6.19 (עמ' 6 שורה 18) טען שאין לו שום סכסוך עם המשיב. בניגוד לכך י' טוען ביום 8.6.19 (עמ' 1 שורה 15) על סכסוך גדול עם אנשים מ----- שכולל את המשיב. מדובר בשקר בוטה כשהוא למעשה מחליט להפליל באופן שקרי את המשיב. אשתו של א' - ח', מספרת על הסכסוכים שקיימים, מונה המון אנשים וגם את יוסף והמשיב. באופן פתאומי אחיה של האישה מתייצב וטוען שא' אמר לו מיהם היורים. בפער לכך, א' לא ידע שהוא דיבר עם אחיה של האישה, טען שלא אמר לו דבר.

לעניין הלבוש של הפוגע - בעדות מיום 16.6.19 (עמ' 4 שורה 5) טען כי הפוגע לבש חולצה בהירה וקצרה. בהמשך שינה גרסתו וטען שלבש ז'קט שחור. ביום 21.6.19 (עמ' 3 שורה 19) החוקרים מקשים עליו בעניין זה ואז הוא עושה השלמת פרטים. באותה עדות (עמ' 5 שורה 14) הוא חושב שהמשיב נהג באופנוע, בעדות ביום 24.6.19 כבר יוסף היה זה שנהג.

בעדות הבן י' ביום 8.6.19 (עמ' 1 שורה 9) טען ששני הפוגעים היו עם קסדות. ואז בהמשך נשאל כיצד יכול היה לזהותם אם חבשו קסדות. בהמשך השיב בחיוב כשנשאל אם הם היו עם קסדות סגורות. בהמשך עדותו (עמ' 2 שורה 39) השיב שמבין טוב יותר את הסיטואציה לאחר שצפה בצילומי מצלמת האבטחה, מבין שיוסף זרק את האבנים כדי לגרום לו ולאביו לצאת מהבית ושהמשיב עמד בפניה. ניתן לראות שממצב שבו קיימים פוגעים עם קסדות סגורות לראשם, הוא מספר סיפור אחר. בעדותו מיום 16.6.19 (עמ' 3 שורה 15) טוען י' שהוא לא ראה את יוסף באירוע. בעדותו ביום 24.6.19 (עמ' 1 שורה 19) שנשאל אם במהלך האירוע ראה את פניו של יוסף רחמים, השיב הבן שהוא לא ראה את פניו שכן הוא עמד עם גבו אליו וחבש קסדה. ביום 16.6.19 (עמ' 2 שורה 15) טוען לפתע שהמשיב הוריד את הקסדה. טען שראה אותו בסרטון לפני שירו בו. ב"כ המשיב ביקש לתפוס את הסרטון הזה כבר בשלב מעצר הימים, אך הם השמידו את הסרטון. המתלונן רואה למעשה דמויות שלא ניתן לזהותן ולאחר מכן מחק את הסרטון של מה שהוא ראה. הם עסוקים בשיבוש. ביום 16.6.19 (עמ' 3 שורה 23) נשאל האם מספר לפי זכרוננו או לפי הסרטון והוא משיב שגם וגם. ביום 24.6.19 (עמ' 2 שורה 10) נשאל האם יש לו הסבר למה הוריד אחד החשודים את הקסדה ובמענה לכך טען שאין לו הסבר.

באשר לטענת האליבי - המשיב טען שהוא היה בביתו בזמן הירי ומי שמאשר זאת הנו אדם בשם דוד כנאפו שנחקר ארוכות בעניין זה.

לשיטת המשיב, לאור כל האמור לעיל, לא קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה.

6. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד הינד נבולסי, קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב לביצוע המיוחס לו בכתב האישום ודי בהן כדי להקים תשתית ראיתית כנדרש בשלב זה.

זיהוי המשיב ויוסף רחמים נשען על הודעותיהם של שני המתלוננים וכן על אמירתו הספונטנית של א', בסמוך למועד האירוע, כשקיבל טיפול רפואי ראשוני על ידי בני המשפחה בזירת האירוע.

הודעותיו של המתלונן א' - עם הגעתו לבית החולים נשאל על ידי שוטר אודות האירוע. בדוח צפייה של מצלמת הגוף עלה שאשת המתלונן ציינה את שמות היורים (המשיב ויוסף רחמים), המתלונן פרט בפני השוטר את הסכסוך בין המשפחות, תאר פרטים אודות המשיב ואמר "אולי שלומי, לא בטוח". בשלב זה המתלונן לא שיתף את השוטר בכל הידוע לו וביקש להפסיק את השיחה. א' נחקר מספר פעמים וציין את שמות המשיב ויוסף.

הודעותיו של המתלונן י' - בהודעה הראשונה תאר את נסיבות האירוע באופן כללי, ציין את שמות התוקפים ומעשיהם וכן ציין כי שניהם חבשו קסדות. כן תאר את נסיבות הסכסוך הקיים בין המשיב ויוסף לבין משפחתו. הוסיף כי הבין את הסיטואציה ממצלמות האבטחה. בהודעה הבאה (16.6.19) תאר את נסיבות הסכסוך והשתלשלות האירועים, טען שראה את המשיב ממרחק של 10 מ' וכי היה גלוי פנים. בהודעה מיום 24.6.19 חזר על אותם הדברים וביטא ביטחון בזיהוי של המשיב.

עימותים שנערכו למתלוננים עם המשיב, חזרו בפניו על גרסתם כפי שנמסרה בהודעותיהם, תוך שהטיחו בפניו כי הוא ירה לעברם.

אכן, בגרסה הראשונית לגבי זיהוי המתלוננים את המעורבים באירוע, בתחילה ציינו כי היורים היו עם קסדות. אולם כבר בעדותו הראשונה של המתלונן א' הוא מציין ששניהם היו עם קסדות, אך שניתן היה לראות את פניהם. הוא מסר את שמות היורים. בהמשך לכך מסביר בדיוק את השתלשלות האירועים ומציין פרטים מזהים לגבי שני המעורבים. א' תאר את התנהלותו שקדמה לירי, את החשש לאחר שביתם הוצת, בגינו העיר את בני הבית. הוא צפה במצלמות האבטחה והלך לחלון המטבח ממנו ראה דמות עם קסדה לבנה שהמשקף פתוח. מדובר במרחק של כ- 10 מ'. הוא מצליח לזהות את פניו של יוסף. ניתן לראות בצילומי האבטחה שקיימת תאורה במקום. בסרטון לא ניתן לראות את הדמות, אך א' היה במרחק קצר ממנו, כאמור, כך שהוא יכול היה לזהות את פניו של יוסף. במסגרת החקירה, נעשה ניסיון לשחזר, גם בתנאי התאורה ובמיקום, בהתאם לשעה, כדי לראות האם ניתן להבחין בדמות כשיש עליה קסדה. הניסיון הזה צולם בווידאו ועל פי המזכר של השוטר גיא רוזיליו הוא יכול לזהות את האף ואת אזור הפה. השחזור נעשה עם קסדה שחורה ובגדים שחורים, בעוד שבמצב האמיתי במצלמת האבטחה היה מדובר בקסדה לבנה ובגדים בהירים. בהמשך לזיהוי המתואר, המתלונן א' קורא ל' ואומר לו שמישהו זרק משהו, הם יוצאים החוצה ומתחילים במרדף אחרי אותה דמות, כשהוא מזהה את יוסף לפי הווסט הזהיר ולפי הקסדה. מדובר במספר שניות. רואים אותם יוצאים מהמקום ומגיעים למקום האירוע בו אין מצלמות אבטחה בהן ניתן לראות הגעת ויציאת הדמויות. המתלוננים אומרים שהם רואים את יוסף רחמים נעלם בעיקול ובשלב זה מגיח המשיב. המתלונן מתאר אותו כגבוה ופניו חשופות. בשלב זה מתחיל מטח היריות לעבר המתלוננים. מדובר באירוע לא ארוך וזאת ניתן ללמוד ממצלמות האבטחה שמתעדות את יציאתם מהבית, חזרת הבן לכיוון הבית כעבור כ-20 שניות. הבן אומר שבשלב זה הוא זיהה גם את המשיב כמי שהחזיק באקדח. א' אומר שהוא ראה את בנו נורה בחזה, המשיב ממשיך להתקדם ולירות לעברו עד שנפל. במרחק של

2 מ' ממנו, בשלב זה המשיב ניסה לירות בא' ואמר לו "תמות יא בן זונה". הנשק לא ירה בשל מעצור או מחסור בכדורים. בשלב זה רואה המתלונן את המשיב במרחק קרוב אף יותר.

הודעת ר' ב' אשר נמסה ביום 7.6.19 כשעה וחצי לאחר האירוע - הוא מתאר את הנסיבות - שמע את ח' צועקת שירו בבנה ובעלה, הוא מגיע למקום, נכנס לביתם ורואה את הבן י' מדמם על רצפת הסלון ומבין שא' נמצא במקום אחר. הוא יוצא מהבית והולך לכיוונו. כשנשאל האם ח' ספרה מי ירה בהם, ענה שלא. ר' שמע מא' שסיפר לו שיוסף רחמים ובהמשך הוסיף את שמו של המשיב. הוא ציין בפניו את השמות ולא מעבר לכך. העד הנוסף שהגיע למקום - יגאל אלון, תאר שראה את ח' בבניין צועקת שירו בבנה ובעלה, הוא מגיע למקום, עושה חסם עורקים בעזרת חגורה. בהמשך ששואלים את המתלונן האם הוא זוכר מי היה שם מלבד יגאל, הוא ענה שאינו זוכר. מעבר לכך, כשנשאל האם אמר למשהו את שמות האנשים שהיו מעורבים באירוע, הוא עונש שהוא אינו זוכר "לא זוכר, יכול להיות". מדובר בהתרחשות של אדם שראה את בנו נורה בחזה, הוא עצמו נורה בפלג גופו התחתון מספר יריות, כאשר היורה מתקרב אליו במרחק של 2 מ', מכוון לראשו אקדח. כל ההתרחשויות של אנשים המנסים לטפל בו, לא ניתן לצפות שיקפיד בדקויות. ישנם אחרים שמספרים ומעידים. כאשר המתלונן נשאל מספר פעמים על ידי החוקרים מדוע לא סיפר את הפרטים האלו, הוא עונה שיכול להיות שהובן לא כהלכה, יתכן שזה בגלל המורפיום שקיבל לא דיין בדבריו. בסופו של יום, המהימנות של העד תבחן על ידי בית המשפט שישמע את העדויות של כלל העדים ויחליט האם יש מקום לתת להם משקל או לא.

באשר לטענת המשיב ביחס למצלמות האבטחה - מדובר במצלמות אבטחה של בית המתלוננים. הדיסקים מצויים בתיק החקירה, ניתן לזהות אופנוע מגיע עם שתי דמויות, כ- 20 דקות טרם ההתרחשויות. לא ניתן לקבוע אם הדמויות הללו הם המשיב או יוסף רחמים.

לעניין טענת האליבי של המשיב - המשיב מציין שחזר לביתו יחד עם אשתו לאחר אירוע חניה בשעה 2 בלילה, ומאז לא יצא מביתו. אשתו נחקרה ומסרה שהם חזרו הביתה בשעה 2 בלילה מחניה עם חברו - דוד כנפו ברכב אאודי ומציינת שהמשיב הלך לישון עמה. המשיב אומר שהלך למחסן לישון שם. מחקרי תקשורת מעלים שנשלחה הודעת סמס בין המשיב לאשתו בשעה 2 וחצי, כשעולה השאלה מדוע לסמס אם הוא נמצא עמה? אשתו טענה שיתכן ושלחה לו הודעת אהבה. בבדיקה שנערכה, כל הפרטים נמחקו מהטלפון. מעבר לכך מחקרי התקשורת מלמדים שהמשיב אכן בשעה 3:35 באזור אצטדיון נתניה ולא ב----- חזר דוד כנפו מגיע למשטרה ביום 24.6.19 ואמר שהוא לא הסיע את בני הזוג, אישר שהיה עמם באירוע, הגיע למשיב הביתה ויצא עמו. הוסיף שהיה שיכור ולא מרוכז, כך שאינו יודע מה בדיוק קרה "יכול להיות שיצאנו ויכול להיות שלא".

ממצלמות האבטחה מסמוך לבית המשיב ניתן ללמוד שרכב האאודי של דוד כנפו חונה בסמוך לבית המשיב ומרכב זה יוצאות 5 דמויות, בין היתר המשיב ודוד כנפו (לפי הודעת דוד כנפו). בשעה 4:14 (עובר לאירוע הירי), נראה אופנוע יוצא מביתו של המשיב וכעבור מספר דקות מבחינים בדמות נוספת שיוצאת מביתו של המשיב כשהיא לבושה בז'קט שחור ארוך וקסדה לבנה לראשה.

מצלמות האבטחה מביתם של המתלוננים - ניתן לראות כי דמות אשר משליכה את האבנים לעבר ביתם של המתלוננים הינה דמות אשר חבשה קסדה לבנה או בהירה ווסט, בדומה לתיאור שמסר המתלונן א'.

קיומה של תאורה במקום - מעבר לנמסר על ידי המתלוננים, שוטר שהגיע למקום מתאר כי הראות בשעה זו הייתה טובה כי היה כבר אור יום, ומעבר לכך מצפיה במצלמות האבטחה עולה כי הייתה תאורה של זרקורים בסמוך לבית המתלוננים וממזכר של גיא רוזליו (25.6.19) ניתן להבחין בתאורת רחוב במקום שבו נכח המשיב בעת שירה במתלוננים.

ראיות האלה בצרוף הדברים שמוסר המתלונן, מהווה חיזוק לדברים. ב"כ המשיב טען שהמתלונן א' העיד שהמשיב היה בחולצה לבנה, אולם שורה לאחר מכן הוא אומר "אני נזכר שהוא היה עם ז'קט שחור". שאלו אותו לעניין זה והוא ענה שיכול להיות שהשלים פרטים. אי אפשר להתעלם מהעובדה שרואים דמות שיוצאת מביתו של המשיב, כעבור כמה דקות יוצאת עוד דמות עם אופנוע וקסדה וחברו של המשיב, דוד כנפו, שאמור למסור לו אליבי, אינו מחזק את טענתו של המשיב לפיה לא יצא מהבית והלך לישון במחסן.

העדויות והראיות המרכזיות

הודעות א' ח':

7. **בהודעתו הראשונה של א' ח', מיום 9.6.19**, כבר בתחילת ההודעה, כאשר נשאל מיהם החשודים במעשה השיב: "יוסף רחמים ושלמה גבאי" (המשיב) (ש' 10-13). א' הוסיף: "אני מכיר את שניהם וראיתי אותם, שלמה זה שירה בי, ויוסף זה שזרק על הבית אבנים" (ש' 13). נשאל האם השניים היו רעולי פנים הושיב "היו עם קסדות אבל רואים חלק מהפנים" (ש' 15). השיב שהוא בטוח ב-100% שמדובר בשניים האמורים. בהמשך חוזר ומוסר שזיהה את הפוגעים (ש' 25). כלומר, כבר בחקירתו הראשונה אישר א' כי המשיב הוא זה שירה ובו, ועמד על כך שזיהה את המשיב, אם כי לדבריו המשיב ויוסף היו עם קסדות אך באופן שרואים חלק מהפנים.

8. **בהודעתו השנייה של א' ח', מיום 16.6.19**, הסביר א' את רקע הסכסוך בין המשיב ואחרים לבין המתלוננים. א' הסביר שבשעה 04:40 הסתכל מחלון המטבח וראה את יוסף, שהייתה לו קסדה לבנה על הראש, והמשקף היה פתוח, כך שהוא ראה את העיניים והאף (ש' 16-21). לדבריו המקום היה מואר בזרקורים. א' ו' רדפו אחרי יוסף. הוא זיהה את יוסף לפי הבגדים, מבנה הגוף והגובה (עמ' 3, ש' 12-14). אז החל ירי לעבר י', שנפגע. א' המשיך להתקרב ואז נורה ברגלו, וזיהה את המשיב כמי שירה עליו ממרחק של 1-2 מטרים (עמ' 3, ש' 22). א' הסביר כי הוא לא חושב שבהתחלה המשיב ניסה לרצוח אותו, אך לאחר מכן ראה "רצח בעיניים". א' מסר שהמשיב היה "חשוף ללא קסדה" (עמ' 4, ש' 1), ומסר תיאור של המשיב, רזה, גבוה וכו'. הסביר כי הוא מכיר את המשיב. תיאר את לבושו של המשיב, תחילה מסר "חלק העליון היה בהיר קצר" (עמ' 4, ש' 6), בהמשך תיקן ומסר "הוא לבש ז'קט שחור, ומתחת הייתה חולצה קצרה לבנה" (עמ' 4, ש' 9-10). א' מסר כי המשיב עמד באותו מקום וירה, במרחק של כמטר ממנו, ואז נגרמו לו הכדורים (עמ' 4, ש' 27-28). א' הסביר כי כאשר המשיב עלה על האופנוע, הוא "שם קסדה" שהייתה בצבע לבן עם פס ירוק (עמ' 5, ש' 16). בהמשך מסר א', כאשר נשאל האם דיבר עם הפוגעים, או החליף מילה "הוא צעק עלי כשהייתי מאחורי החומה "תמות, יא בן זונה" (עמ' 6, ש' 11-12).

9. **בהודעתו השלישית של א' ח', מיום 21.6.19**, מסר כי תחילה ראה את יוסף עם קסדה שהחלק של הפנים שלו גלוי (עמ' 1, ש' 6). נשאל כיצד יודע שזה יוסף והשיב שקשה להגיד שזה הוא, אך זיהה לפי הבגדים, הגובה, הקסדה הלבנה ועוד (עמ' 1, ש' 23-24), הבין שזו הדמות שדומה לזו שראה מהחלון. התחיל לרוץ לעברו ביחד עם בנו, ותוך כדי שהוא רץ, המשיב שהסתתר עם אקדח ביד יצא לעברו. **המשיב היה בלי קסדה** (עמ' 2, ש' 1-4). מסר תיאור של המשיב, רזה גבוה וכו'. הסביר כי כאשר הוא נפגע מהירי, היה במרחק של כ-5 מטרים מהיורה (עמ' 2, ש' 28). החוקר הטיח בא' את הסתירה בין גרסתו בחקירה הראשונה, לפיה המבצעים היו עם קסדות, ואילו בחקירה השנייה מסר שהמשיב היה גלוי פנים (עמ' 3, ש' 6-9), וטען כי **לא מסר ששניהם היו עם קסדות (עמ' 3, ש' 10)**.

הסביר כי יוסף היה עם קסדה סגורה, ויתכן שבהשפעת המורפיום או שלא הבינו אותו כהלכה (ש' 12-13). נשאל על כך שבעדות אחת מסר שהיורה היה עם חולצה לבנה קצרה, ואח"כ מסר שהיורה לבש פריט לבוש ארוך כהה, והשיב כי שניהם היו עם בגדים ארוכים, ומסר שמדובר בחולצה קצרה, בכך שעשה השלמה של הפרטים, וכי היה לו ז'קט כהה (עמ' 3, ש' 16-26). א' מסר שהוא חושש לחייו, וכי קיבל מסרים מאיימים מחבר של המשיב, כדי שלא יופיע בבית המשפט (עמ' 4, ש' 1-3).

10. **בהודעתו הרביעית של א' ח', מיום 24.6.19**, מסר שבמועד האירוע הסדין שעל החלון לא היה קיים, אלא רק רשת (עמ' 1, ש' 5). חזר על גרסתו.

הודעות י' ח':

11. **בהודעתו הראשונה של י' ח', מיום 8.6.19, שנגבתה ממנו בבית החולים**, מסר י' כי **הפוגעים היו שניהם עם קסדות** (ש' 9), וכן הבהיר כי "מי שזרק את האבנים זה יוסף רחמים ומי שירה בי ובאבא שלי זה שלמה גבאי, שניהם מ-----". לדבריו הוא מכיר הן את יוסף רחמים והן את המשיב (ש' 13). י' הוסיף כי קיים סכסוך שהוביל לאירוע. י' נשאל כיצד הוא יכול לזהות את יוסף ואת המשיב אם הם היו עם קסדות והשיב "אני מכיר את הדמויות ומכיר את ההליכה שלהם, אחד גבוה שזה שלמה, ואי אפשר לפספס את הגובה שלו ויוסף הוא הנמוך" (ש' 20). **נשאל אם היו עם קסדה סגורה, והשיב בחיוב** (ש' 23). י' הוסיף כי המשיב ירה בו ממרחק של כ-7 מטרים, ובאביו, א', ירו "ממש קרוב" (ש' 24-25). י' הוסיף כי לאחר שצפה במצלמות האבטחה שלהם, הבין שיוסף בא וזרק אבנים לעבר חלון הבית, כדי לגרום להם לצאת, ואז המשיב חיכה להם ירה בהם (ש' 39-40).

12. **בהודעתו השנייה של י' ח', מיום 16.6.19**, הסביר י' את הרקע לסכסוך (עמ' 1). הסביר כי מישו זרק משהו לעבר הבית שלהם, ואז הוא ואביו, א', יצאו, והחלו לרוץ ואז פתאום ראה את המשיב (עמ' 2, ש' 13). לדבריו, המשיב **הוריד את הקסדה** (עמ' 2, ש' 15). הסביר כי לאחר הירי ראה בסרטון שהשניים הגיעו על אופנוע עם קסדות, אך באירוע עצמו **המשיב היה גלוי בפנים**, וי' מכיר את המשיב מהכפר. המשיב החזיק אקדח (עמ' 2, ש' 16-18). מסר כי שמע את יוסף אומר "בוא יא בן זונה", וכי הוא מכיר את הקול שלו, ואז המשיב ירה בהם. הסביר כי ראה את המשיב שהיה **בלי קסדה** (עמ' 3, ש' 15). הבהיר כי הוא מכיר את המשיב מהכפר (עמ' 4, ש' 4-7).

13. **בהודעתו השלישית של י' ח', מיום 24.6.16**, חזר על כך שהמשיב היה ללא קסדה בעת שהוציא אקדח והחל לראות עליו ופגע בו. טען כי זיהה בוודאות את המשיב, וכי המשיב לא היה עם פנים מוסתרות, וכי קיימת היכרות קודמת ביניהם.

ראיות נוספות ומחזקות:

14. **בהודעת ח' ב' מיום 7.6.19 שעה 5:20 (פחות משעה אחרי הירי) מסרה שבעלה, א', אמר לה, לפני שפינו אותו, כי ראה את התוקפים, ומדובר במשיב וביוסף.**

15. **בהודעתו של ר' ב' מיום 7.6.19 שעה 6:29 (פחות משעתיים לאחר הירי) מסר ב' כי א' ח' מסר לו את שמות הפוגעים, יוסף והמשיב** (ש' 13).

16. **בהודעת המשיב ביום 11.6.19 מעלה טענת אליבי ומציין כי ביום האירוע שב לביתו מאירוע חינה שהתקיים בחדרה בשעה 1:30-2:00**, אשתו הלכה לישון וכיוון שלא נרדם, עלה למחסן הבית עמוד 7

וישב שם עד שנרדם (עמ' 4 שורה 56). הסביר כי מאז האירוע ביום 7.6.19 ועד שהתייצב במשטרה ונחקר ביום 11.6.19, טייל ברחבי הארץ עם ידידה שסירב למסור את שמה. **לדבריו שהה בביתו מהשעה 2:00 ועד לשעה 9:00-9:30 למחרת היום.**

בחקירותיו הנוספות של המשיב - שמר על זכות השתיקה (13.6.19, 17.6.19, 20.6.19).

בחקירתו האחרונה ביום 26.6.19, השיב על מרבית השאלות בכך שאינו זוכר.

17. **בהודעתה של אשת המשיב - הגב' תומר אלבז מיום 20.6.19** מסרה שבמועד האירוע הלכה לישון יחד עם המשיב בשעה 3:00 ושקמה בבוקר הוא לא היה במיטה. הוסיפה כי יש פעמים בהם המשיב ישן במחסן הבית. לא ידעה להסביר כיצד יתכן שהמשיב אכן בשעה 3:35 ליד אצטדיון נתניה. הכחישה ששלחה הודעת סמס לבעלה בשעה 2:15 ובה כתוב "איפה אתה?". סירבה לאפשר לשוטרים לבדוק את מכשיר הטלפון שלה.

בהודעת אשת המשיב, גב' תומר אלבז מיום 14.6.19, מסרה שאינה יודעת היכן היה המשיב במשך 5 ימים, ממועד האירוע ועד שהגיע למשטרה. ניסתה להשיג אותו, אך הוא לא היה זמין (עמ' 3).

18. **מחקר תקשורת ואיכון הטלפון של המשיב** - במזכר שנערך על ידי גיא רוזיליו מיום 13.6.19 עולה כי עיין בפלט התקשורת של המשיב, ממנו נלמד כי **המשיב שוחח פעמים רבות עם החשוד יוסף רחמים, כשהם שוחחו רבות בשעות הרלוונטיות לירי על המתלוננים. השיחה האחרונה ביניהם הייתה בשעה 4:35, כ-10 דקות טרם הירי, ולאחר שיחה זו ועד לסוף הפלט המשיב אינו עונה יותר לשיחות שמתקבלות במכשיר הטלפון שלו. איכון המכשיר מלמד שבניגוד לגרסת המשיב כי שהה בביתו, נראה כי הוא היה בתנועה ב-00:00 ונמצא מאוחר במספר מקומות. בשעה 3:35 כשעה ועשר דקות טרם הירי, נמצא המשיב בסמוך לאצטדיון נתניה ושוחח עם אדם אחר. עובדה זו מפריכה את גרסתו כי לן במהלך כל הלילה בביתו.**

19. **דו"ח צפייה במצלמות אבטחה ברח' 00 ב-00:00** (נערך על ידי גיא רוזיליו) - ממנו עלה כי ממצלמת האבטחה נראה כי **בשעה 4:36 (כתשע דקות לפני האירוע המתואר בכתב האישום - ע.ק.) אדם החובש קסדה לבנה, בגדים כהים, יתכן ומתחת לז'קט נלבש פריט לבוש בהיר, יוצא מחצר ביתו של המשיב ופונה ימינה מביתו על רחוב גיבורי ישראל והולך בהמשך הרחוב עד שנעלם מעדשת המצלמה, כשהקסדה לראשו.**

20. **דוח צפייה ב-3 מצלמות שממוקדמות ברח' גיבורי ישראל 25** (נערך על ידי סטניסלב מולדנבור) מיום 19.6.19 ממנו עולה כי בליל האירוע, בשעה 4:13 מגיע רכב לבן שמחנה בצמוד לבית המשיב. בשעה 4:24 יוצא מביתו של המשיב אופנוע שעליו רוכב אחד עם קסדה לבנה לראשו. מספר שניות לאחר מכן יוצא מבית המשיב אדם נוסף שהולך לכיוון הרכב שחונה, נכנס לתוכו ואחרי זמן קצר חוזר לבית המשיב.

21. **הודעת סמס בין המשיב לאשתו בשעה 2:12.**

22. **בכל הנוגע למזכר שרשם על ידי גיא רוזיליו מיום 13.6.19**, שבו השוטר צפה בסרטון מצלמת גוף של שוטר אחר (פאדי) אשר הגיע א' המתלונן א', לבית החולים. השוטר גיא רוזיליו רשם את עיקרי הדברים שעלה בסרטון, עולה כי אכן המתלונן א' מסר לשוטר כי אחד החשודים הוא "אולי שלומי לא בטוח". התרשמות השוטר היא כי המתלונן אינו משותף את השוטר בכל מה שיודע, ואף

בשלב מסוים נאמר לו זאת על ידי השוטר, וא' אמר לשוטר שאינו מעוניין להמשיך בשיחה כי השוטר אינו מכבד אותו אם אומר זאת. השוטר גיא רוזוליו מוסיף כי מצפיה בסרטון ניתן ללמוד כי הקורבן לא ראה את פני החשודים אך יתכן ומכיר אותם, וכי למשפחתו של המתלונן יש סכסוך שהוביל למספר אירועים אלימים.

23. **הודעתו של דוד כנפו מיום 24.6.19 (עמ' 3)** - טען שנפגש עם המשיב בביתו בלילה לאחר ששבו מאירוע החינה. הגיע לביתו של המשיב בשעה 2:00-3:00, היו בבית חברים של המשיב שבאו והלכו. העד והמשיב נרדמו. העד עזב את המקום בשעה 5:00-6:00 בבוקר ולדבריו בשעת עזיבתו המשיב ישן. במהלך הלילה המשיב נכנס ויצא בכל פעם למשך מספר דקות. בהמשך הודעתו (עמ' 4 שורות 110 - 119) מסר כי הוא, המשיב ו- 3 אנשים נוספים נסעו לחבר ב- ----- (נאור חכמון) ובהמשך נסעו לקנות שתייה. מסר שישן ברכב בעת הנסיעה וייתכן שיצאו מ- -----.

דין והכרעה

24. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, אם כי קיימת חולשה קלה בעוצמת הראיות.**

25. ראשית יצוין, כי בשלב הראיות לכאורה, ככלל, אין מקום לבחון את מהימנות העדים, אשר תיבחן בהליך העיקרי, ולאחר חקירתם הנגדית. בשלב הנוכחי הבחינה היא על סמך החומר הגולמי בלבד.

כידוע, בשלב בחינת הראיות לכאורה, נדרשת בחינה האם בראיות ה"גולמיות" טמון פוטנציאל ראיתי שיש בו כדי להניח בסיס לכאורה להוכחת אשמתו של נאשם (לענין זה ראו בש"פ 562/18 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [4.3.18]; בש"פ 4667/12 **אזולאי נ' מדינת ישראל** [28.6.12]). טענות בדבר מהימנות עדים ראוי שיתבררו בפני המותב אשר ישמע את התיק העיקרי. בעת בחינת ראיות לכאורה בשלב המעצר - בית המשפט נדרש להעריך באופן הסתברותי את המשקל הלכאורי של הראיות בתיק החקירה, והאם יש סיכוי סביר להרשעה, וזאת מבלי לקבוע מסמרות ביחס למהימנותן, או למשקלן של הראיות. בהקשר זה יפים דברי כב' הש' י' דנציגר בבש"פ 4596/17 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (2.7.17):

"הדרישה בשלב זה של ההליך היא לתשתית ראיתית גולמית בלבד, המקימה סיכוי סביר להרשעה, ובית המשפט אינו נדרש, ככלל, לשאלות הקשורות במהימנות העדים ולסתירות המצויות בהודעותיהם במשטרה".

ראו גם בש"פ 5373/17 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (31.7.17); בש"פ 8311/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (19.12.13); בש"פ 1575/17 **משהראוי נ' מדינת ישראל** (5.3.17).

בעניין משקלן של סתירות בדברי העדים ראו בבש"פ 352/11 **ברי נ' מדינת ישראל** (25.01.2011):

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראיתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד".

26. **ככלל, עיון כללי בגרסאות המתלוננים, א' ו' ח', מעלה כי שניהם מתארים, בכל הודעותיהם, את האירוע בקווים דומים, כמתואר בכתב האישום, ושניהם עומדים על כך שזיהו את המשיב, שמוכר להם אישית.** לאחר עיון בהודעות המתלוננים, וביתר חומרי החקירה הרלוונטי, קיים קושי לקבל את התיזה שהוצעה על ידי ב"כ המשיבים לפיה המתלוננים כלל לא זיהו את מי שפגע

בהם, מכיוון שהפוגעים היו רעולי פנים, ורק לאחר מעשה המתלוננים היו צריכים לבחור את מי להפליל מתוך מעגל הסכסוכים שלהם. כך למשל, הודעת ח' ב', מיום 7.6.19 שעה 5:20 (פחות משעה לאחר הירי) מסרה שא' בעלה, אמר לה שהתוקפים היו המשיב ויוסף. כך גם ר' ב' בהודעתו מיום 7.6.19 שעה 6:29 (פחות משעתיים לאחר הירי) לפיה שמע מא' ח' את שמו של המשיב (ש' 13). אף אם מדובר בעדויות מפי השמועה לאמיתות תוכן, הרי שיש בהן כדי ללמד שא' מסר בסמוך לאחר האירוע, ועוד בטרם פונה לקבלת טיפול רפואי, כי המשיב הוא אחד משני הפוגעים. הדבר מקשה על קבלת טענת ההגנה לפיה המתלוננים כלל לא זיהו את הפוגעים, ורקמו עלילה נגדם.

27. **אכן, קיימת סתירה לכאורה בין גרסתו הראשונה של א' ח', מיום 9.6.19, שמסר כי הפוגעים "היו עם קסדות אבל רואים חלק מהפנים" (ש' 15), לבין גרסתו השניה של א', מיום 16.6.19, שמסר כי המשיב היה "חשוף ללא קסדה" (עמ' 4, ש' 1). עם זאת, א' הבהיר כי יוסף היה עם קסדה, ולעומת זאת המשיב היה ללא קסדה. עוד הבהיר כי בהמשך האירוע, כאשר המשיב ויוסף עלו על האופנוע, כדי להימלט מהמקום, המשיב שם קסדה (עמ' 5, ש' 16), ואף מסר תיאור של הקסדה (צבע לבן עם פס ירוק). כלומר, בהודעה השנייה, נראה כי המשיב הבחין בין השלבים השונים של האירוע, שבחלקם לטענתו היה עם קסדה ובחלקם ללא קסדה. בגרסתו השלישית של א', מיום 16.6.19, הוא חוזר על האמור בגרסתו השניה, לפיה המשיב היה בלי קסדה (עמ' 2, ש' 1). בחקירה השלישית החוקר מטיח בא' את הסתירה בין גרסתו בחקירה הראשונה, לפיה המבצעים היו עם קסדות, ואילו בחקירה השניה מסר שהמשיב היה גלוי פנים (עמ' 3, ש' 9-6), וא' השיב כי לא מסר ששניהם היו עם קסדות (עמ' 3, ש' 10). הסביר כי יוסף היה עם קסדה סגורה, ויתכן שבהשפעת המורפיום מסר זאת או שלא הבינו אותו כהלכה (ש' 12-13).**

מנגד, העובדה שכאשר א' נשאל בחקירתו השלישית, מיום 21.6.19, כיצד זיהה בתחילה שזה יוסף, השיב "האמת שקשה להגיד שזה הוא, אבל לפי הבגדים, הגובה..." דווקא גרסה זו, שבה א' מאשר שתחילה התקשה לזהות שמדובר ביוסף, אינה מתיישבת עם טענת הפללה.

28. **כמו כן, קיימת סתירה לכאורה בין גרסתו הראשונה של י' ח' מיום 8.6.19, שבה מסר כי הפוגעים היו שניהם עם קסדות (ש' 9), ומסר כי הוא זיהה את המשיב לפיו הגובה וההליכה, אך הבהיר שהם היו עם קסדה סגורה (ש' 23), לבין גרסתו של י' בחקירה השניה, ביום 16.6.19 לפיה המשיב הוריד את הקסדה (עמ' 2, ש' 15), וכי המשיב היה גלוי בפנים (עמ' 2, ש' 18), והסביר כי ראה את המשיב שהיה בלי קסדה (עמ' 3, ש' 15).**

29. **אכן, קיימת אף סתירה לכאורה בין גרסתו הראשונה של א', שלפיה על אף הקסדות ניתן היה לזהות חלק מהפנים, לבין גרסתו הראשונה של י', שלפיה הקסדות היו סגורות, וזיהה את המשיב לפי אופן הליכתו וגובהו. עם זאת, לאור המרחקים השונים שבהם ראו המתלוננים את הפוגעים, ניתן להבין את הסתירה לכאורה. לפי דבריו של י', הוא ראה את המשיב ממרחק של כ- 7 מטרים, ואילו א' ראה את המשיב מקרוב. מכאן, יתכן ש' לא הבחין בתווי פניו של המשיב, אלא רק זיהה אותו על פי מראהו הכללי, ואילו א' אשר נורה מטווח קצר, זיהה את פניו של המשיב לאור המרחק הקצר שהיה ביניהם. ואכן, גם בהודעתו השנייה של א', מיום 16.6.19 עולה כי הוא ראה את המשיב בעת שזה לכאורה ירה בו מטווח קצר, ובאופן שיאפשר לו את הזיהוי.**

30. **בכל הנוגע לשאלה האם המשיב אמר לא', בעת שירה בו, "תמות כבר, יא בן זונה", תוך שלחץ על ההדק, ולא נפלט כדור קיימת התפתחות בגרסתו של א'. בעדותו הראשונה של א', ביום**

9.6.19, הוא נשאל במפורש, "האם הוא דיבר משהו שירה עליך" והשיב בשלילה (ש' 26-27). גם בעדותו השנייה של א', ביום 16.6.19, כשבוע לאחר מכן, מתאר שהיה במרחק קצר מהיורה, שירה עליו מספר כדורים, וזיהה את המשיב, אך אינו מציין שהיורה אמר דבר מה. הוא מתאר שבהתחלה לא חשב שהמשיב מנסה לרצוח אותו, ובהמשך ראה "רצח בעיניים", אך אינו מתאר דיבור כלשהו ביניהם (עמ' 3, ש' 20-22). בהמשך הודעתו השנייה א' נשאר מה קרה כשהירי נפסק, ומסר כי המשיב עמד באותו מקום וירה, במרחק של כמטר ממנו, ואז נגרמו לו הכדורים (עמ' 4, ש' 27-28). שוב, א' אינו מציין דיבור כלשהו מצד המשיב. רק לקראת תום הודעתו השנייה של א', וכאשר נשאל במפורש האם דיבר עם הפוגעים, או החליף מילה, השיב כי המשיב "צעק עלי כשהייתי מאחורי החומה" **"תמות, יא בן זונה"** (עמ' 6, ש' 11-12).

31. בשולי הדברים יצוין, כי אין בטענות ב"כ המשיב הנוגעות לסתירות לכאורה בשאלה אם החלון היה מכוסה בסדין, אם לאו, כמו גם לאופן זיהוי של יוסף, כדי להשליך על עוצמת הראיות לכאורה במקרה זה. עוד יצוין, כי מהעובדה שמהסרטונים לא ניתן לזהות את התוקפים, לא ניתן ללמוד על כך שהמתלוננים עצמם, שנכחו באירוע, לא יכלו לזהות את התוקפים. כך גם הטענות בנוגע לפרטי הלבוש, אינן בעלות נפקות בשלב זה. כמו כן, סבורני כי לא עלה בידי המשיב לבסס טענת אליבי, שיהיה בה כדי להחליש את עוצמת הראיות.

32. כאמור לעיל, אכן קיימות סתירות בעדויות של א' ו' כמפורט לעיל, בפרט בסוגיית הקסדה או הפנים הגלויות של המשיב. עם זאת, לעדויות אלה, קיימות ראיות מחזקות, כמפורט להלן.

33. **הפרכת טענת האליבי של המשיב** - מול טענת המשיב כי שהה בביתו מהשעה 2:00 ולן בביתו עד למחרת בבוקר, קיימת ראיות שמפריכות את הטענה - איכון הטלפון של המשיב אשר מלמד לכאורה כי המשיב היה בתנועה ב- ----- ואוכן במספר מקומות ב- ----- . ביתר שאת, עלה כי **בשעה 3:35 הטלפון הנייד של המשיב מאוכן בסמוך לאצטדיון נתניה** ושוחח עם אדם אחר. איכון זה, מפריך לכאורה את טענת האליבי של המשיב. מעבר לכך בעדותו של דוד כנפו מיום 24.6.19 מסר כי הגיע לבית המשיב בשעת לילה, בבית היו חבריו של המשיב אשר נכנסו ויצאו. בתחילה מסר כי הוא והמשיב נרדמו וכשהתעורר בבוקר, המשיב עדין ישן. בהמשך עדותו ולאחר שעומת עם סרטוני מצלמת האבטחה, מסר שהמשיב יצא עמו מהבית ועם שלושה אנשים נוספים, נסעו יחד לחבר ב- ----- ובהמשך נסעו לקנות שתייה. מסר כי נרדם ורכב וכי יתכן והם נסעו מחוץ ל- ----- (עמ' 4 שורות 110-113). חיזוק נוסף נמצא בצפייה בסרטוני האבטחה הנמצאים בסמוך לבית המשיב המלמדים כי בשעה 4:13 מגיע רכב החונה בסמוך לבית המשיב וממנו יורדים 5 אנשים, אותם זיהה דוד כנפו כהוא עצמו, המשיב ושלושה נוספים. לכך יש להוסיף את הודעת הסמס שנשלחה בין המשיב לאשתו בשעה 2:30. **שקרי** **לכאורה של המשיב בנוגע לשהותו בבית במועד הרלוונטי, והפרכת האליבי מהווים חיזוק לעדות המתלוננים ולראיות המבקשת.**

34. **ראיות מחזקות נוספות** - תיעוד מצלמות האבטחה הנמצאות סמוך לבית המשיב (דוח צפייה שנערך ידי גיא רוזיליו ביום 26.6.19) מלמדות כי בשעה 4:36 יוצא מביתו של המשיב אדם החובש קסדה לבנה, לובש בגדים כהים, "יתכן ומתחת לז'קט יש פריט לבוש בהיר", פונה ימינה מביתו של המשיב על רחוב גיבורי ישראל והולך בהמשך הרחוב כשהקסדה לראשו. דוח צפייה נוסף שנערך ידי סטניסלב מולדבנוב ביום 19.6.19, מתאר בין היתר כי בשעה 4:24 יוצא מביתו של המשיב אופנוע שעליו רוכב אחד עם קסדה לבנה לראשו. תיעוד זה מחזק את עדות המתלוננים כי לביתם הגיעו

הפוגעים באופנוע (אף נראה בסרטון האבטחה מביתם של המתלוננים), וכן תיאורם את המשיב כמי שלבש חולצה לבנה ומעליה ז'קט שחור (הודעתו של א' ח' מיום 16.6.19 עמ' 4 שורות 9-10 וכן מיום 24.6.19 עמ' 2 שורה 11) היותם עם קסדות לבנות - היות אחד מהם עם קסדה לבנה (הודעתו של י' ח' מיום 16.6.19 עמ' 3 שורה 14 ו-23), המתלונן א' ח' מסר בהודעתו (ביום 16.6.19 עמ' 2 שורה 21; 21.6.19 עמ' 1 שורה 24) כי יוסף היה עם קסדה לבנה וכי גם המשיב חבש קסדה לבנה עם פס ירוק בעת שעזב את המקום (הודעה מיום 16.6.19 עמ' 5 שורה 16).

35. מכל האמור עולה כי מעבר לזיהוי שנעשה ידי המתלוננים כעולה בהודעתם, קיימות ראיות המחזקות את גרסת המבקשת ובכלל זה תיעוד מצלמות האבטחה המלמדות על יציאת שני אנשים, האחד על גבי אופנוע והשני ברגל, כששניהם חובשים קסדות לבנות ותיאור הלבוש של אחד מהם מתואר בזהות לתיאורו של המתלונן א' ח' את המשיב.

36. לאמור לעיל יש להוסיף את "היעלמותו" של המשיב החל ממועד האירוע, 7.6.19, ועד ליום שבו התייצב לחקירה במשטרה ביום 11.6.19, מספר ימים שבהם אף רעייתו של המשיב לא ידעה היכן שהה, על אף שניסתה להשיגו. על פני הדברים מדובר בהתנהגות מחשידה, ואין בגרסת המשיבה לפיה באותם ימים טייל ברחבי הארץ בחברת ידידה עלומה, די להסיר את החשד.

כך גם שתיקתו של המשיב במהלך שלוש חקירות, יש בה כדי לחזק את ראיות המבקשת.

37. מכאן שאף קיימות סתירות שעלו בהודעותיהם של המתלוננים, כמתואר לעיל, יש בבחינת כלל הראיות הגולמיות כדי להוביל למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה אשר מבססות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו, על אף חולשה קלה בעוצמתן.

סוף דבר

38. **אשר על-כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, אם כי קיימת חולשה קלה בעוצמת הראיות.**

ניתנה היום, ד' אב תשע"ט, 05 אוגוסט 2019, בנוכחות
הצדדים.